

מסורת הש"ס

א' [לקמן 5:5, 6] וצ"ב קלא, א' [שם ולעיל 5:5, 6] חולץ עה: ע"ש ממוחל ל: [נחמלין אחת ר' יוסון ונחמחם אחת ר' יוסון, 1] ויש לדחות ההוא דסתמא קאמר הם דלון האשה גובה ולהיך פריך והאמר שמואל בעל חוב גובה את השנה מלוקח ומשני מקולי כמובע שט כאן דאפי' מלוקח לא גביא, ת"י, 1] וי"מ דההיא דחוקת הנשים קאי הוהלא דלעיל מיניה דקאמר הוהלא כפי שנים נריך לומר כמובע קיין כפי שנים א"ל ונחר כמובו דקיין דכבר הוה למה הך והקנה אם לא כדי שיכנסו א"י הם איירי במתנה לילא שיעזב דהתם היו סתם קיין למתנה אלל האל כמספת כמותו לא וגרם והכו לה הלך אפי"ג דקנו מיניה נריך לאלוהי ביה למלא לא יומא לא דמטרון ממעשרדי ת"י, ע"ש, ואין נראה דהתם קיין למתנה משמע ככל דבר אפי"ג דטריך ממעשרדי,

מוסף רש"י

ירתון תנן. ואין ירושה במשעבדין. (דע"ל 31.) לשון ירושה אינו אלא לאחר ירושה משום הכי לא מטרפא ממשעבדי מלה תלה עד לאחר מיתה (ושב"ס ב"ב קלא, 1.) יסבון תנן. משמע לזון מתנה מעבדיו ואם מוכר חסדן היו טרפא ממשעבדי, שהרי כל נכסיו כממשעבדי לא נכסיו אמר ואי מהא לא נשעלה תלה מתנתו היה טרפא ממשעבדי (שב"ס). במסוכן. מולה (גיטין 38ה).

תוספות ר"ד

למאי נפקא מינה למוכרת ולמוחלת. ולמורדת ולפוגמת. ולתובתה ולעוברת על דת ולשבח ולשבועה. ולשביעית. ולתובת כל נכסיו (ובגין) ולגבות מן הקרקעות וכן הדיבורית. וכ"ז שהיא בבית אביה ולתובתה בגיד, פי' למוכרת שהמוכרת כתובה לבעלה או מוחלת כתובה לבעלה מחלה ומכרה את הכל לפי שהכל קררי כתובה ולא אומרין דלא איקרי כתובה אלא מהן ומאחיהם. ולמורדת דתה לקמן בפירוקן המורדת על בעלה פוחחין במכתבה עד כמה הוא פוחת עד כנגד כתובתה ול"ת עד כנגד מרי"מ לחזיריהו אלא גם הוות'. פוחחין והולכין. ולפוגמת כפי הכותב תנן הפוגמת כתובתה לא תפרע אלא בשבועה שאם פגמה תוספת נמי בנזן שאמר' התקבלתי מן תוס' דינר ואם לא פוגמת כתובתה היא ואם טוען בעלה כל כתובתך בפי' מולא לא תנבה אלא בשבועה. ובפירוקן דלעיל אומרין התובעת כתובתה בב"ד א"ל מונות וה"ה אם תבעה תוס' ולא כתובה. ולעוברת על דת דאמרין בהמורי אלו יוצאין שלא בכתובה ועוברת א' מות' ולא תימא דוקא כתובת מרי"מ הוא תוס' מתנה בעלמא ואלא הספידה. ואין אנושה גובה כתובתה מן השבח שהשביחו הנכסים לאחר מיתת הבעל כלומר אם אין הנכסים שהניח הבעל כדי כתובה ולאחר מכאן השביחו לא תטול אלא כמה שהניח לה הבעל והשבח ליתומים ומקולי כתובה שנו כאן אבל בע"ח גובה את

לשנה. שאמרו בזכורות (דף נא.) אין הזכור נוטל פי שנים בשנה ששצחו הנכסים לאחר מיתת אציהן ולא האשה ככתובתה ותוספת נמי לא גביא משנה ששצחו נכסים לאחר מיתת בעלה: **ולשנועה**. לכל מילי דשייכא לישבע על הכתובה כגון הנפרעת שלא צפניו ועד אחד מעידה שהיא פרועה והנפרעת מנכסים משועבדים ומנכסי יתומים דמתן בפרק הכותב (לקמן 50.) בדעו שנועה אף תוס' נמי דעי שנועה. ואפי"ג דפוגמת צהאי כללא איתיה אינטריך למינעקטיה צהדיא לאשמועינן דפגימת תוספת מהניא להשביעה כפגימת כתובה: **ולשביעית**. שאין שביעית משמעת כתובה כשאר שטרות אלא אם כן פגמה חקפה כדאמרין במסכת גיטין (דף יח.) ותוספת נמי לא משמט: **לנוכח נכסיו לנניו**. וכתב לאשתו קרקע כל שהוא אצדה כתובה כדאיתא גיש נוחלין (ב"ב קלג.) ותוספת ככתובה: אין כתובה נגזית אלא מן הקרקע ומן הייבורית דמתן בהניקין (גיטין מה:) וכן תוספת: **כל זמן שהיא צניט אציה**. תנן כהנושא (לקמן קד.) כל זמן שהיא צניט בעלה במשך אלמנותה גובה כתובה לעולם וכל זמן שהיא צניט אציה שלא היו עובדים אותה היתומים ולא זנין אותה גובה כתובתה עד כ"ה שנים ואם שתקא יתר על כן יוס אחד ממלתה וכן תוספת: **כסופם בנין דכרין**. כסם שנוטלים נדוניית אבי חמם ומנה מאלחים כך נוטלים תוספת: **איסמר גרם ולא גרם דאיתמר: ירסון סנן**. אינן ירסון כסף כמובתין ירושה לא טרפא לקוחות: **יסבון סנן**. לשון צ"ח: **מטלטלי ואינסהו צעינייהו**. המייחד מטלטלין לכתובת אשתו ומת והן צעין והיא נפרעת מהן נוטלתן שלא בשנועה דטעמא מאי אמור רבנן מנכסי יתומין לא תפרע אלא בשנועה דחיישינן דלמא נכרי אתפסה והכא היינו נכרי דאתפסה: **לינסהו צעינייהו**. כגון שאדדו: **צנא שנועה**. דכיון דלאדוד הני לא אתפסה אחריני וכל נכסו אתרחלין לכתובתה ונפרעת מן הקרקעות: **בארבעה מאנרה**. ייחד לה קרקע וכתב לה בארבעה המנרים שלה בחייו לעשותה אפותיקי לכתובתה ומת **בשנועה**. דכיון דלא כתב לה ארבעה המנרים אין זו סמיכה לסמוך עליה והרי היא כמי שלא ייחד ואיכא למיחש לנכרי: **אמר לעדים כסבו וחסמו**. כגון מתנת קרקע: **לא נריך לאימלוכי ציה**. אם עדיין עומד דצדורו שיכתבו לו דכיון דקנו ממנו סתם קיין לכתביה עומד (ב"ב 107.) **במר אומדנא**. אומד הדעת. דבמר שאינו מפרש אומדני צית דין ואומרים סתם איניש להכי איכיוון דלא כותב לה ממונו חסם אלא לחיצת ציה: **במסוכן**. במסכת גיטין (דף סה:) המפרש והיוצא צשיירא ואומר כתבו גט לאשתי אפי"פ שלא אמר תנו הרי אלו יכתבו ויתנו דמתנת טרדמו שהוא צהול על נפשו לא הספיק לגמור דצרי ומעיקרא לכתבו ותנו נתכוון ר"ש שזורי אומר אף המסוכן הגוסס והיינו בטר אומדן דעתא דאמרין לא אמר כתבו אלא שימנו הואיל ומסוכן הוא לא נתכוון לנחק צה:

ולכתובתה וכתב גבי מטלטלי משום דכבר הזכיר יחוד גבי ארעא ועלה ואלא קאי אצל לספרים דגרסי מטלטלי ואיתנהו צעינייהו צרישא תימא דלא קאמר ייחד לה מטלטלי כיון דלא דיצר כלום ביחוד: **בתרובו** וחתמוהו והבו ליה קנו מיניה לא צריך לאמרובי ביה. והי"ה אפי' לא אמר כתובו וחתמוהו כיון דקנו מיניה לא נריך לאמלוכי ציה דסתם קיין לכתביה עומד כדאמרין בחוקת הצניט"ס (ב"ב דף טז.) ושם) ולא נקט כתובו וחתמוהו אלא משום סיפא דאפילו הכי נריך לאמלוכי ציה וטעמא כיון דצעין יפה נתן שמקנה לו מיד ואינו רוצה להמתין עד שילך ויזכה בשדה יש לנו לומר דייפה כמו נמי לענין כתיבה דסתם קיין שצ"ס היינו קיין חליפין ומיהו למ"ד אחריות לאו טעות סופר הוא נריך לאמלוכי ציה לכתוב צו אחריות כדאמר שמואל בפרק קמא דב"מ (דף יד.) שעבוד נריך לימלך אצל למ"ד טעות סופר הוא אין נריך לימלך ומיהו אם רוצה יכול לחזור צו כדאמרין בהזכור הספינה (ב"ב דף עו.) ושם) וזו שדה זו לפלוני וכתבו לו את השטר חוזר בשטר חוזר צדה ופרי"ז צ"ר ממדכי צנש ריצ"א דדוקא בשטר מוכר חוזר צדו שזר רוצה שיהיה עליו שעבוד בשטר דשטר מוכר טריף ממשעבדי אצל במתנה שאין השטר אלא לראיה אף בשטר אינו יכול לחזור דעבדינן תקנתא לרמאה דמוכחא מילתא שרוצה לחזור ממתנה ור"ת מפרש דאף במתנה חוזר בשטר משום דלא ניחא ליה לייפשו שטרי עילויש שיסבירו העולם שהוא שטר מוכר שיש שעבוד וגמנעיש מלהלוות לו וחיילי נמי נכסיה כשיא קול שמכר קרקעות או נתן ואפי"ג דמתן בפרק גט פשוט (ב"ב דף קסה.) מי שנמחק שטר חובו שצא לצ"ד ועושין לו שטר אחר ולא חיישינן שמא יסבירו שזכו שיעבוד חדש מה שכותבין לו עתה דמשום כך חשש אין לנו להפסיד לזה וזכותו שכבר היה לו שטר. [וע"ע תוס' סנהדרין נט: ד"ה הודה:]

ולשבת דאמר' בבכורות אין הזכור נוטל פי שנים בשבת ששכחו נכסים לאחר מיתת אביהן ואין אנושה גובה כתובתה מן השבח שהשביחו הנכסים לאחר מיתת הבעל כלומר אם אין הנכסים שהניח הבעל כדי כתובה ולאחר מכאן השביחו לא תטול אלא כמה שהניח לה הבעל והשבח ליתומים ומקולי כתובה שנו כאן אבל בע"ח גובה את

אף על פי פרק חמישי כתובות

נה.

ולשבת. תוספת היא ככתובה שלא תגבה השנה אצל אי לא היו תנאי כתובה ככתובה היתה גובה תוספת מן השנה כמו בעל חוב דגבי אפי' משנה שהשביחו יתומים ואפי"ג דאין להם על מי לחזור והיו כמקבל מתנה דלמרין בפרק קמא דצנא מנינא (דף טו.) דלא גבי בעל חוב שנה מיניה משום דאין לו על מי לחזור מכל מקום מן היורשין גבי דלא דמו למקבל מתנה שעליהם מוטל יותר לפרוע חוב אציהם וכן משמעו) בפרק יש צבור (בסורות דף נא:) ושם) דמתן אין הזכור נוטל פי שנים מן השנה ולא האשה ככתובתה ולא הצנות במזונותיהן ופריך בגמרא והאמר שמואל בעל חוב גובה את השנה ומשני מקולי כתובה שנו כאן והתם שנה שהשביחו יתומים איירי ולא שנה של לקוחות מדקמתו ולא הצנות במזונותיהן ואי מלקוחות מאי איירא שנה הא קרקע נמי לא גבו דאין מוציאין למזון הצנות מנכסים משועבדים והא דאמר בהמקבל (ב"מ דף קי.) ושם) יתומים אומרים אנו השצמנו ובעל חוב אומר אציהם השצית על מי להציר רחיה משמע דאי יתומים השציתו לא היה נוטל בעל חוב שנה התם מיירי כגון שעשאה אציהן לו אותה קרקע אפותיקי ואמר אם לא אפרעך עד זמן פלוני יהיה קרקע זה קנוי לך מעבדיו דהתם ודאי השנה של יתומים דהוי כיורד לתוך שדה הצירו שלא צרשות דשמן לו וידו על התפתותה ומתד דלא קאמר התם דעל היתומים להציר רחיה מאי טעמא דארעא כיון דלגזוינא קיימא כמאן דגביא דמיא ואי דלא עשאה אפותיקי אמאי חשיב לה בחזקת צ"ח אדרבה הויה בחזקת יתמי דהא מני לסלוקי ליה בחז"ח וצ"ח נמי רחיה: **ולשבוועה**. פ"ה לענין עד אחד מעידה שהיא פרועה ונפרעת שלא צפניו כו' ולא אחי שפיר למאן דמשהו שאר שטרות לכתובה ונראה לר"י דה"פ ולשנועה שאם נשבעה על הכתובה נשבעה נמי על התוספת דכשנשבע לגבות תוספת אינה צריכה לחזור ולישבע: **ולשביעית**. תימא דבסוף מסכת שביעית פליגי בהקפת חנות ובשכר שכיר דאיכא למ"ד דאין משמטין ור' יוסי פליג ואמר כל מלאכה שפוסקת בשביעית משמטת ולדרישה ניחא דה"ה דמשמט הקפת החנות וכל מילי אפילו דלאו הלוואה ואי לאו דתוספת ככתובה הוי משמט אצל לרבנן דאית להו אין משמט אלא מלוה אם כן אפי' אם אין התוספת ככתובה אינו משמט דלאו הלוואה היא ואורי"ל דלמ"ד פ"ב דגיטין (יח.) ושם) פגמה אפי"פ שלא זקפה גבי כתובה דמשמט נפקא מיניה אם פגמה הכתובה הוי כאלו פגמה התוספת וכן למ"ד עד שתפגוס ותזקוף אם פגמה חקפה הכתובה כאלו פגמה חקפה התוספת: **יסבון תנן**. ואם תאמר תקשי ליה מתנימין דמי שהיה נשוי (לקמן דף 3.) דמתן שניה וירוצה קודמין ליוצרי ראשונה וי"ל דהתם דמי לה לעולם אחת בחייו ואחת במותו אין לה כתובת בנין דכרין ומאי קודמין קודמין לנחלה: **נראה**. כפי' ר"ח דגרים צרישא ייחד לה ארעא בארבע מאנרה ואפי"כ גרים מטלטלי ואיתנהו צעינייהו והשתא אחי שפיר

ולא עשאה אפותיקי אמאי חשיב לה בחזקת צ"ח אדרבה הויה בחזקת יתמי דהא מני לסלוקי ליה בחז"ח וצ"ח נמי רחיה: **ולשבוועה**. פ"ה לענין עד אחד מעידה שהיא פרועה ונפרעת שלא צפניו כו' ולא אחי שפיר למאן דמשהו שאר שטרות לכתובה ונראה לר"י דה"פ ולשנועה שאם נשבעה על הכתובה נשבעה נמי על התוספת דכשנשבע לגבות תוספת אינה צריכה לחזור ולישבע: **ולשביעית**. תימא דבסוף מסכת שביעית פליגי בהקפת חנות ובשכר שכיר דאיכא למ"ד דאין משמטין ור' יוסי פליג ואמר כל מלאכה שפוסקת בשביעית משמטת ולדרישה ניחא דה"ה דמשמט הקפת החנות וכל מילי אפילו דלאו הלוואה ואי לאו דתוספת ככתובה הוי משמט אצל לרבנן דאית להו אין משמט אלא מלוה אם כן אפי' אם אין התוספת ככתובה אינו משמט דלאו הלוואה היא ואורי"ל דלמ"ד פ"ב דגיטין (יח.) ושם) פגמה אפי"פ שלא זקפה גבי כתובה דמשמט נפקא מיניה אם פגמה הכתובה הוי כאלו פגמה התוספת וכן למ"ד עד שתפגוס ותזקוף אם פגמה חקפה הכתובה כאלו פגמה חקפה התוספת: **יסבון תנן**. ואם תאמר תקשי ליה מתנימין דמי שהיה נשוי (לקמן דף 3.) דמתן שניה וירוצה קודמין ליוצרי ראשונה וי"ל דהתם דמי לה לעולם אחת בחייו ואחת במותו אין לה כתובת בנין דכרין ומאי קודמין קודמין לנחלה: **נראה**. כפי' ר"ח דגרים צרישא ייחד לה ארעא בארבע מאנרה ואפי"כ גרים מטלטלי ואיתנהו צעינייהו והשתא אחי שפיר ולא עשאה אפותיקי אמאי חשיב לה בחזקת צ"ח אדרבה הויה בחזקת יתמי דהא מני לסלוקי ליה בחז"ח וצ"ח נמי רחיה: **ולשבוועה**. פ"ה לענין עד אחד מעידה שהיא פרועה ונפרעת שלא צפניו כו' ולא אחי שפיר למאן דמשהו שאר שטרות לכתובה ונראה לר"י דה"פ ולשנועה שאם נשבעה על הכתובה נשבעה נמי על התוספת דכשנשבע לגבות תוספת אינה צריכה לחזור ולישבע: **ולשביעית**. תימא דבסוף מסכת שביעית פליגי בהקפת חנות ובשכר שכיר דאיכא למ"ד דאין משמטין ור' יוסי פליג ואמר כל מלאכה שפוסקת בשביעית משמטת ולדרישה ניחא דה"ה דמשמט הקפת החנות וכל מילי אפילו דלאו הלוואה ואי לאו דתוספת ככתובה הוי משמט אצל לרבנן דאית להו אין משמט אלא מלוה אם כן אפי' אם אין התוספת ככתובה אינו משמט דלאו הלוואה היא ואורי"ל דלמ"ד פ"ב דגיטין (יח.) ושם) פגמה אפי"פ שלא זקפה גבי כתובה דמשמט נפקא מיניה אם פגמה הכתובה הוי כאלו פגמה התוספת וכן למ"ד עד שתפגוס ותזקוף אם פגמה חקפה הכתובה כאלו פגמה חקפה התוספת: **יסבון תנן**. ואם תאמר תקשי ליה מתנימין דמי שהיה נשוי (לקמן דף 3.) דמתן שניה וירוצה קודמין ליוצרי ראשונה וי"ל דהתם דמי לה לעולם אחת בחייו ואחת במותו אין לה כתובת בנין דכרין ומאי קודמין קודמין לנחלה: **נראה**. כפי' ר"ח דגרים צרישא ייחד לה ארעא בארבע מאנרה ואפי"כ גרים מטלטלי ואיתנהו צעינייהו והשתא אחי שפיר ולא עשאה אפותיקי אמאי חשיב לה בחזקת צ"ח אדרבה הויה בחזקת יתמי דהא מני לסלוקי ליה בחז"ח וצ"ח נמי רחיה: **ולשבוועה**. פ"ה לענין עד אחד מעידה שהיא פרועה ונפרעת שלא צפניו כו' ולא אחי שפיר למאן דמשהו שאר שטרות לכתובה ונראה לר"י דה"פ ולשנועה שאם נשבעה על הכתובה נשבעה נמי על התוספת דכשנשבע לגבות תוספת אינה צריכה לחזור ולישבע: **ולשביעית**. תימא דבסוף מסכת שביעית פליגי בהקפת חנות ובשכר שכיר דאיכא למ"ד דאין משמטין ור' יוסי פליג ואמר כל מלאכה שפוסקת בשביעית משמטת ולדרישה ניחא דה"ה דמשמט הקפת החנות וכל מילי אפילו דלאו הלוואה ואי לאו דתוספת ככתובה הוי משמט אצל לרבנן דאית להו אין משמט אלא מלוה אם כן אפי' אם אין התוספת ככתובה אינו משמט דלאו הלוואה היא ואורי"ל דלמ"ד פ"ב דגיטין (יח.) ושם) פגמה אפי"פ שלא זקפה גבי כתובה דמשמט נפקא מיניה אם פגמה הכתובה הוי כאלו פגמה התוספת וכן למ"ד עד שתפגוס ותזקוף אם פגמה חקפה הכתובה כאלו פגמה חקפה התוספת: **יסבון תנן**. ואם תאמר תקשי ליה מתנימין דמי שהיה נשוי (לקמן דף 3.) דמתן שניה וירוצה קודמין ליוצרי ראשונה וי"ל דהתם דמי לה לעולם אחת בחייו ואחת במותו אין לה כתובת בנין דכרין ומאי קודמין קודמין לנחלה: **נראה**. כפי' ר"ח דגרים צרישא ייחד לה ארעא בארבע מאנרה ואפי"כ גרים מטלטלי ואיתנהו צעינייהו והשתא אחי שפיר ולא עשאה אפותיקי אמאי חשיב לה בחזקת צ"ח אדרבה הויה בחזקת יתמי דהא מני לסלוקי ליה בחז"ח וצ"ח נמי רחיה: **ולשבוועה**. פ"ה לענין עד אחד מעידה שהיא פרועה ונפרעת שלא צפניו כו' ולא אחי שפיר למאן דמשהו שאר שטרות לכתובה ונראה לר"י דה"פ ולשנועה שאם נשבעה על הכתובה נשבעה נמי על התוספת דכשנשבע לגבות תוספת אינה צריכה לחזור ולישבע: **ולשביעית**. תימא דבסוף מסכת שביעית פליגי בהקפת חנות ובשכר שכיר דאיכא למ"ד דאין משמטין ור' יוסי פליג ואמר כל מלאכה שפוסקת בשביעית משמטת ולדרישה ניחא דה"ה דמשמט הקפת החנות וכל מילי אפילו דלאו הלוואה ואי לאו דתוספת ככתובה הוי משמט אצל לרבנן דאית להו אין משמט אלא מלוה אם כן אפי' אם אין התוספת ככתובה אינו משמט דלאו הלוואה היא ואורי"ל דלמ"ד פ"ב דגיטין (יח.) ושם) פגמה אפי"פ שלא זקפה גבי כתובה דמשמט נפקא מיניה אם פגמה הכתובה הוי כאלו פגמה התוספת וכן למ"ד עד שתפגוס ותזקוף אם פגמה חקפה הכתובה כאלו פגמה חקפה התוספת: **יסבון תנן**. ואם תאמר תקשי ליה מתנימין דמי שהיה נשוי (לקמן דף 3.) דמתן שניה וירוצה קודמין ליוצרי ראשונה וי"ל דהתם דמי לה לעולם אחת בחייו ואחת במותו אין לה כתובת בנין דכרין ומאי קודמין קודמין לנחלה: **נראה**. כפי' ר"ח דגרים צרישא ייחד לה ארעא בארבע מאנרה ואפי"כ גרים מטלטלי ואיתנהו צעינייהו והשתא אחי שפיר ולא עשאה אפותיקי אמאי חשיב לה בחזקת צ"ח אדרבה הויה בחזקת יתמי דהא מני לסלוקי ליה בחז"ח וצ"ח נמי רחיה: **ולשבוועה**. פ"ה לענין עד אחד מעידה שהיא פרועה ונפרעת שלא צפניו כו' ולא אחי שפיר למאן דמשהו שאר שטרות לכתובה ונראה לר"י דה"פ ולשנועה שאם נשבעה על הכתובה נשבעה נמי על התוספת דכשנשבע לגבות תוספת אינה צריכה לחזור ולישבע: **ולשביעית**. תימא דבסוף מסכת שביעית פליגי בהקפת חנות ובשכר שכיר דאיכא למ"ד דאין משמטין ור' יוסי פליג ואמר כל מלאכה שפוסקת בשביעית משמטת ולדרישה ניחא דה"ה דמשמט הקפת החנות וכל מילי אפילו דלאו הלוואה ואי לאו דתוספת ככתובה הוי משמט אצל לרבנן דאית להו אין משמט אלא מלוה אם כן אפי' אם אין התוספת ככתובה אינו משמט דלאו הלוואה היא ואורי"ל דלמ"ד פ"ב דגיטין (יח.) ושם) פגמה אפי"פ שלא זקפה גבי כתובה דמשמט נפקא מיניה אם פגמה הכתובה הוי כאלו פגמה התוספת וכן למ"ד עד שתפגוס ותזקוף אם פגמה חקפה הכתובה כאלו פגמה חקפה התוספת: **יסבון תנן**. ואם תאמר תקשי ליה מתנימין דמי שהיה נשוי (לקמן דף 3.) דמתן שניה וירוצה קודמין ליוצרי ראשונה וי"ל דהתם דמי לה לעולם אחת בחייו ואחת במותו אין לה כתובת בנין דכרין ומאי קודמין קודמין לנחלה: **נראה**. כפי' ר"ח דגרים צרישא ייחד לה ארעא בארבע מאנרה ואפי"כ גרים מטלטלי ואיתנהו צעינייהו והשתא אחי שפיר ולא עשאה אפותיקי אמאי חשיב לה בחזקת צ"ח אדרבה הויה בחזקת יתמי דהא מני לסלוקי ליה בחז"ח וצ"ח נמי רחיה: **ולשבוועה**. פ"ה לענין עד אחד מעידה שהיא פרועה ונפרעת שלא צפניו כו' ולא אחי שפיר למאן דמשהו שאר שטרות לכתובה ונראה לר"י דה"פ ולשנועה שאם נשבעה על הכתובה נשבעה נמי על התוספת דכשנשבע לגבות תוספת אינה צריכה לחזור ולישבע: **ולשביעית**. תימא דבסוף מסכת שביעית פליגי בהקפת חנות ובשכר שכיר דאיכא למ"ד דאין משמטין ור' יוסי פליג ואמר כל מלאכה שפוסקת בשביעית משמטת ולדרישה ניחא דה"ה דמשמט הקפת החנות וכל מילי אפילו דלאו הלוואה ואי לאו דתוספת ככתובה הוי משמט אצל לרבנן דאית להו אין משמט אלא מלוה אם כן אפי' אם אין התוספת ככתובה אינו משמט דלאו הלוואה היא ואורי"ל דלמ"ד פ"ב דגיטין (יח.) ושם) פגמה אפי"פ שלא זקפה גבי כתובה דמשמט נפקא מיניה אם פגמה הכתובה הוי כאלו פגמה התוספת וכן למ"ד עד שתפגוס ותזקוף אם פגמה חקפה הכתובה כאלו פגמה חקפה התוספת: **יסבון תנן**. ואם תאמר תקשי ליה מתנימין דמי שהיה נשוי (לקמן דף 3.) דמתן שניה וירוצה קודמין ליוצרי ראשונה וי"ל דהתם דמי לה לעולם אחת בחייו ואחת במותו אין לה כתובת בנין דכרין ומאי קודמין קודמין לנחלה: **נראה**. כפי' ר"ח דגרים צרישא ייחד לה ארעא בארבע מאנרה ואפי"כ גרים מטלטלי ואיתנהו צעינייהו והשתא אחי שפיר ולא עשאה אפותיקי אמאי חשיב לה בחזקת צ"ח אדרבה הויה בחזקת יתמי דהא מני לסלוקי ליה בחז"ח וצ"ח נמי רחיה: **ולשבוועה**. פ"ה לענין עד אחד מעידה שהיא פרועה ונפרעת שלא צפניו כו' ולא אחי שפיר למאן דמשהו שאר שטרות לכתובה ונראה לר"י דה"פ ולשנועה שאם נשבעה על הכתובה נשבעה נמי על התוספת דכשנשבע לגבות תוספת אינה צריכה לחזור ולישבע: **ולשביעית**. תימא דבסוף מסכת שביעית פליגי בהקפת חנות ובשכר שכיר דאיכא למ"ד דאין משמטין ור' יוסי פליג ואמר כל מלאכה שפוסקת בשביעית משמטת ולדרישה ניחא דה"ה דמשמט הקפת החנות וכל מילי אפילו דלאו הלוואה ואי לאו דתוספת ככתובה הוי משמט אצל לרבנן דאית להו אין משמט אלא מלוה אם כן אפי' אם אין התוספת ככתובה אינו משמט דלאו הלוואה היא ואורי"ל דלמ"ד פ"ב דגיטין (יח.) ושם) פגמה אפי"פ שלא זקפה גבי כתובה דמשמט נפקא מיניה אם פגמה הכתובה הוי כאלו פגמה התוספת וכן למ"ד עד שתפגוס ותזקוף אם פגמה חקפה הכתובה כאלו פגמה חקפה התוספת: **יסבון תנן**. ואם תאמר תקשי ליה מתנימין דמי שהיה נשוי (לקמן דף 3.) דמתן שניה וירוצה קודמין ליוצרי ראשונה וי"ל דהתם דמי לה לעולם אחת בחייו ואחת במותו אין לה כתובת בנין דכרין ומאי קודמין קודמין לנחלה: **נראה**. כפי' ר"ח דגרים צרישא ייחד לה ארעא בארבע מאנרה ואפי"כ גרים מטלטלי ואיתנהו צעינייהו והשתא אחי שפיר ולא עשאה אפותיקי אמאי חשיב לה בחזקת צ"ח אדרבה הויה בחזקת יתמי דהא מני לסלוקי ליה בחז"ח וצ"ח נמי רחיה: **ולשבוועה**. פ"ה לענין עד אחד מעידה שהיא פרועה ונפרעת שלא צפניו כו' ולא אחי שפיר למאן דמשהו שאר שטרות לכתובה ונראה לר"י דה"פ ולשנועה שאם נשבעה על הכתובה נשבעה נמי על התוספת דכשנשבע לגבות תוספת אינה צריכה לחזור ולישבע: **ולשביעית**. תימא דבסוף מסכת שביעית פליגי בהקפת חנות ובשכר שכיר דאיכא למ"ד דאין משמטין ור' יוסי פליג ואמר כל מלאכה שפוסקת בשביעית משמטת ולדרישה ניחא דה"ה דמשמט הקפת החנות וכל מילי אפילו דלאו הלוואה ואי לאו דתוספת ככתובה הוי משמט אצל לרבנן דאית להו אין משמט אלא מלוה אם כן אפי' אם אין התוספת ככתובה אינו משמט דלאו הלוואה היא ואורי"ל דלמ"ד פ"ב דגיטין (יח.) ושם) פגמה אפי"פ שלא זקפה גבי כתובה דמשמט נפקא מיניה אם פגמה הכתובה הוי כאלו פגמה התוספת וכן למ"ד עד שתפגוס ותזקוף אם פגמה חקפה הכתובה כאלו פגמה חקפה התוספת: **יסבון תנן**. ואם תאמר תקשי ליה מתנימין דמי שהיה נשוי (לקמן דף 3.) דמתן שניה וירוצה קודמין ליוצרי ראשונה וי"ל דהתם דמי לה לעולם אחת בחייו ואחת במותו אין לה כתובת בנין דכרין ומאי קודמין קודמין לנחלה: **נראה**. כפי' ר"ח דגרים צרישא ייחד לה ארעא בארבע מאנרה ואפי"כ גרים מטלטלי ואיתנהו צעינייהו והשתא אחי שפיר ולא עשאה אפותיקי אמאי חשיב לה בחזקת צ"ח אדרבה הויה בחזקת יתמי דהא מני לסלוקי ליה בחז"ח וצ"ח נמי רחיה: **ולשבוועה**. פ"ה לענין עד אחד מעידה שהיא פרועה ונפרעת שלא צפניו כו' ולא אחי שפיר למאן דמשהו שאר שטרות לכתובה ונראה לר"י דה"פ ולשנועה שאם נשבעה על הכתובה נשבעה נמי על התוספת דכשנשבע לגבות תוספת אינה צריכה לחזור ולישבע: **ולשביעית**. תימא דבסוף מסכת שביעית פליגי בהקפת חנות ובשכר שכיר דאיכא למ"ד דאין משמטין ור' יוסי פליג ואמר כל מלאכה שפוסקת בשביעית משמטת ולדרישה ניחא דה"ה דמשמט הקפת החנות וכל מילי אפילו דלאו הלוואה ואי לאו דתוספת ככתובה הוי משמט אצל לרבנן דאית להו אין משמט אלא מלוה אם כן אפי' אם אין התוספת ככתובה אינו משמט דלאו הלוואה היא ואורי"ל דלמ"ד פ"ב דגיטין (יח.) ושם) פגמה אפי"פ שלא זקפה גבי כתובה דמשמט נפקא מיניה אם פגמה הכתובה הוי כאלו פגמה התוספת וכן למ"ד עד שתפגוס ותזקוף אם פגמה חקפה הכתובה כאלו פגמה חקפה התוספת: **יסבון תנן**. ואם תאמר תקשי ליה מתנימין דמי שהיה נשוי (לקמן דף 3.) דמתן שניה וירוצה קודמין ליוצרי ראשונה וי"ל דהתם דמי לה לעולם אחת בחייו ואחת במותו אין לה כתובת בנין דכרין ומאי קודמין קודמין לנחלה: **נראה**. כפי' ר"ח דגרים צרישא ייחד לה ארעא בארבע מאנרה ואפי"כ גרים מטלטלי ואיתנהו צעינייהו והשתא אחי שפיר ולא עשאה אפותיקי אמאי חשיב לה בחזקת צ"ח אדרבה הויה בחזקת יתמי דהא מני לסלוקי ליה בחז"ח וצ"ח נמי רחיה: **ולשבוועה**. פ"ה לענין עד אחד מעידה שהיא פרועה ונפרעת שלא צפניו כו' ולא אחי שפיר למאן דמשהו שאר שטרות לכתובה ונראה לר"י דה"פ ולשנועה שאם נשבעה על הכתובה נשבעה נמי על התוספת דכשנשבע לגבות תוספת אינה צריכה לחזור ולישבע: **ולשביעית**. תימא דבסוף מסכת שביעית פליגי בהקפת חנות ובשכר שכיר דאיכא למ"ד דאין משמטין ור' יוסי פליג ואמר כל מלאכה שפוסקת בשביעית משמטת ולדרישה ניחא דה"ה דמשמט הקפת החנות וכל מילי אפילו דלאו הלוואה ואי לאו דתוספת ככתובה הוי משמט אצל לרבנן דאית להו אין משמט אלא מלוה אם כן אפי' אם אין התוספת ככתובה אינו משמט דלאו הלוואה היא ואורי"ל דלמ"ד פ"ב דגיטין (יח.) ושם) פגמה אפי"פ שלא זקפה גבי כתובה דמשמט נפקא מיניה אם פגמה הכתובה הוי כאלו פגמה התוספת וכן למ"ד עד שתפגוס ותזקוף אם פגמה חקפה הכתובה כאלו פגמה חקפה התוספת: **יסבון תנן**. ואם תאמר תקשי ליה מתנימין דמי שהיה נשוי (לקמן דף 3.) דמתן שניה וירוצה קודמין ליוצרי ראשונה וי"ל דהתם דמי לה לעולם אחת בחייו ואחת במותו אין לה כתובת בנין דכרין ומאי קודמין קודמין לנחלה: **נראה**. כפי' ר"ח דגרים צרישא ייחד לה ארעא בארבע מאנרה ואפי"כ גרים מטלטלי ואיתנהו צעינייהו והשתא אחי שפיר ולא עשאה אפותיקי אמאי חשיב לה בחזקת צ"ח אדרבה הויה בחזקת יתמי דהא מני לסלוקי ליה בחז"ח וצ"ח נמי רחיה: **ולשבוועה**. פ"ה לענין עד אחד מעידה שהיא פרועה ונפרעת שלא צפניו כו' ולא אחי שפיר למאן דמשהו שאר שטרות לכתובה ונראה לר"י דה"פ ולשנועה שאם נשבעה על הכתובה נשבעה נמי על התוספת דכשנשבע לגבות תוספת אינה צריכה לחזור ולישבע: **ולשביעית**. תימא דבסוף מסכת שביעית פליגי בהקפת חנות ובשכר שכיר דאיכא למ"ד דאין משמטין ור' יוסי פליג ואמר כל מלאכה שפוסקת בשביעית משמטת ולדרישה ניחא דה"ה דמשמט הקפת החנות וכל מילי אפילו דלאו הלוואה ואי לאו דתוספת ככתובה הוי משמט אצל לרבנן דאית להו אין משמט אלא מלוה אם כן אפי' אם אין התוספת ככתובה אינו משמט דלאו הלוואה היא ואורי"ל דלמ"ד פ"ב דגיטין (יח.) ושם) פגמה אפי"פ שלא זקפה גבי כתובה דמשמט נפקא מיניה אם פגמה הכתובה הוי כאלו פגמה התוספת וכן למ"ד עד שתפגוס ותזקוף אם פגמה חקפה הכתובה כאלו פגמה חקפה התוספת: **יסבון תנן**. ואם תאמר תקשי ליה מתנימין דמי שהיה נשוי (לקמן דף 3.) דמתן שניה וירוצה קודמין ליוצרי ראשונה וי"ל דהתם דמי לה לעולם אחת בחייו ואחת במותו אין לה כתובת בנין דכרין ומאי קודמין קודמין לנחלה: **נראה**. כפי' ר"ח דגרים צרישא ייחד לה ארעא בארבע מאנרה ואפי"כ גרים מטלטלי ואיתנהו צעינייהו והשתא אחי שפיר ולא עשאה אפותיקי אמאי חשיב לה בחזקת צ"ח אדרבה הויה בחזקת יתמי דהא מני לסלוקי ליה בחז"ח וצ"ח נמי רחיה: **ולשבוועה**. פ"ה לענין עד אחד מעידה שהיא פרועה ונפרעת שלא צפניו כו' ולא אחי שפיר למאן דמשהו שאר שטרות לכתובה ונראה לר"י דה"פ ולשנועה שאם נשבעה על הכתובה נשבעה נמי על התוספת דכשנשבע לגבות תוספת אינה צריכה לחזור ולישבע: **ולשביעית**. תימא דבסוף מסכת שביעית פליגי בהקפת חנות ובשכר שכיר דאיכא למ"ד דאין משמטין ור' יוסי פליג ואמר כל מלאכה שפוסקת בשביעית משמטת ולדרישה ניחא דה"ה דמשמט הקפת החנות וכל מילי אפילו דלאו הלוואה ואי לאו דתוספת ככתובה הוי משמט אצל לרבנן דאית להו אין משמט אלא מלוה אם כן אפי' אם אין התוספת ככתובה אינו משמט דלאו הלוואה היא ואורי"ל דלמ"ד פ"ב דגיטין (יח.) ושם) פגמה אפי"פ שלא זקפה גבי כתובה דמשמט נפקא מיניה אם פגמה הכתובה הוי כאלו פגמה התוספת וכן למ"ד עד שתפגוס ותזקוף אם פגמה חקפה הכתובה כאלו פגמה חקפה התוספת: **יסבון תנן**. ואם תאמר תקשי ליה מתנימין דמי שהיה נשוי (לקמן דף 3.) דמתן שניה וירוצה קודמין ליוצרי ראש